

Nyelv(nem)tudásunk

2011 december 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Megint panaszkodnak valamelyik rádióban, hogy a magyar ember mennyire nem tud nyelveket! Tényleg borzasztó! Fejenként átlagosan nullaegészsemmitized nyelvet beszélünk, azt is rosszul! Nos, ez igaz. De az is igaz, hogy ezért nem az átlagember felel?s, hanem azok, akik magukat vezet? értelmiségnek tartván, vezet? szerepükért javadalmazást húznak ama nyelvet nem beszél? adófizet? befizetéseib?l.

Tehát legalább kiindulásképp tegyük fel a kérdést: kedves vezet? értelmiség, mit tett, illetve nem tett azért, hogy a nyelvtudás terjedjen hazánkban? A kérdésre válasz lesz, valamilyen, nyilván senki sem fogja azt mondani, hogy nem tör?dtem vele, mit bánom én, stb. Hanem amikor olyan az eredmény, amilyen, a felel?s meg nem felel?s, legalább saját eszünk után tegyünk fel néhány kérdést a felel?snek.

1 Ismeri-e Ön a magyar nyelv m?ködését?

2 Összehasonlította-e Ön a magyar nyelvet saját szabályain keresztül idegen nyelvekkel?

3 Ismeri-e Ön a magyar írást, a magyar ábécét?

És még jó néhány ilyen, a feltételezett vezet? értelmiségit igen csak meghökkent? kérdést megfogalmazhatnánk. De ennyi elég, hogy egy kis gondolati elemzést végezzünk.

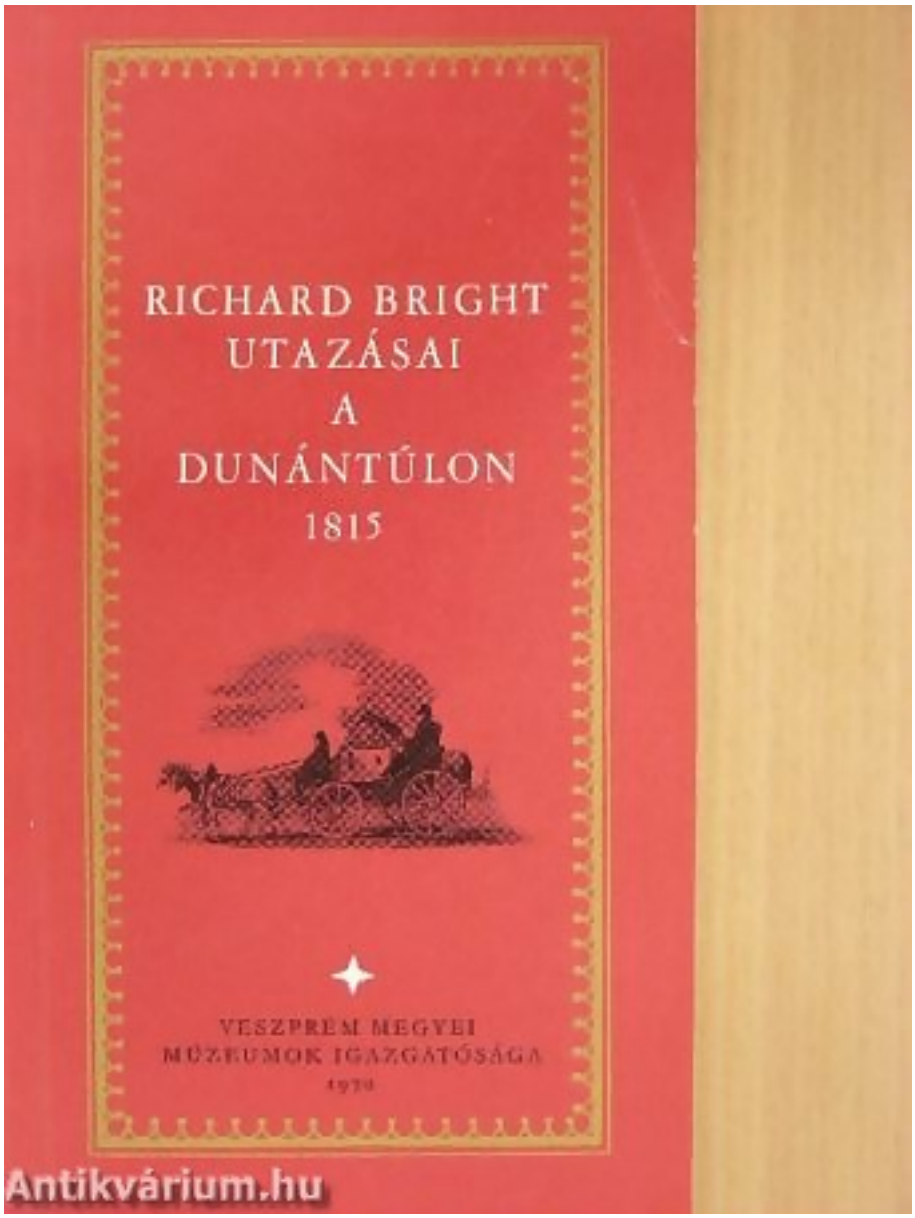
1 Kezdjük azzal, hogy m?ködés. Erre a kérdésre a m?velt értelmiségi igen sok olyan okos dolgot mondhat, amit szerz? nem ismer. Ám nem szokás a magyar nyelv képes jellegér?l, képi m?ködésér?l tankönyvi szinten tárgyalni. Ez pedig alapvet? sajátja nyelvünknek, semmibe venni súlyos hiba!

2 A második kérdésre merev nem a válasz. Az igenlés ugyanis azt állítaná, hogy nem csak a magyar nyelvet elemzik és tanítják tudományos m?helyeinkben és iskoláinkban a latin (német, stb) szabályait egyszer? másolás-beillesztés módszerével felhasználva, hanem él? gyakorlat mondjuk a francia nyelv történeti-etimológiai elemzése a magyar nyelv és világszemlélet alapjain. Fura ötlet, mi?

3A harmadik kérdésre visszakérdez az elméleti - átlagos - felel?s magyar értelmiségi: a rovásírásra tetszik gondolni? Nem, a táblárakrétávalírásra. Szamár vagy, menj a helyedre...

Kérem, sokan tudják már, de ha csak egy olvasónknak is újat mondok, már megérte: Magyarországon a magyar nyelvet cirka százötven éve nem szabad önálló létez?ként tanítani. A szabadságharc leverése után legfels?bb állami/uralkodói utasításra megindult a nyelvtudományi pozíciók feltöltése az osztrák érdekeket kiszolgáló,

többnyire vér szerint is osztrák elemekkel, egészen odáig, hogy a finnugrista nyelvtudomány alapítói nem is beszéltek magyarul. Na jó, törve talán, na de kérem, egy nyelvtudós? Bizonyítani már nem lehet, de már csak szellemi színvonaluk okán alapos a gyanú, hogy ezek az urak közönséges titkosrend?rök voltak. No már most, elfoglalva az Akadémia fizetett pozícióit (a tudós tagság, az új tagokat megszavazók hátában ott a kés, pisztoly, szó szerint is!), a mókuskerék beindult. A hibát, az idegen érdeket szolgáló Nyelvtudományi intézetet csakis újabb hatalmi szóval lehetne visszatéríteni a helyes irányba, a magyar nyelv szolgálatába – csakhogy a mi vezetésünk becsületes! A mi vezetésünk nem avatkozik egy független tudományos m?hely bels? életébe!

Richard Bright úr angol utazó a reformkor hajnalán bejárta Magyarországot. Tapasztalatairól igen tanulságos úti naplót vezetett, amelyb?l meg is jelent egy részlet a komonista id?kben. Úgy emlékszem, ? írta le, hogy átlagos magyarországi úri asztalnál négy-öt nyelven folyik a diszkurzus. Ha pedig parasztokkal kíván értekezni, hát a kor közvetít? nyelvét, a latint többnyire ?k is beszélték. Még egyszer: a tizenkilencedik század elején a magyar parasztság körében a latin nyelvtudás természetes volt. Akkor, amikor a nyelvére minden magyar büszke volt, eszébe sem jutott nem hogy képtelen forrásból, de egyáltalán: bárhonnan is származtatni.

És most felteszem a kérdést: lehetséges-e netán összefüggés a két nyelvi állapot és általános nyelvtudásunk kétféle állapota között?

Még egyszer: el?bb, önálló és büszke nemzeti nyelvtudat, azzal egy id?ben b?séges nyelvtudás a társadalom minden rétegében, majd nemzetidegen finnugrizmus, vele egy id?ben széles rétegek nyelvi analfabétizmusa.

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló